

Αναθεωρημένος Χάρτης για τη Συμμετοχή των Νέων στην Τοπική και την Περιφερειακή Ζωή

Το Κογκρέσο Τοπικών και Περιφερειακών Αρχών
του Συμβουλίου της Ευρώπης

The Congress

Le Congrès

COUNCIL OF EUROPE

CONSEIL DE L'EUROPE

**Αναθεωρημένος Χάρτης για
τη Συμμετοχή των Νέων
στην Τοπική και την
Περιφερειακή Ζωή**

Cover: SPDP, Council of Europe
Layout: Congress of Local and Regional
Authorities

Photo: Council of Europe

Council of Europe, July 2015
Printed at the Council of Europe

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

„ Η ενεργός συμμετοχή των νέων στις αποφάσεις και τις ενέργειες σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο είναι ουσιώδους σημασίας αν πρόκειται να κτίσουμε πιο δημοκρατικές, συμμετοχικές και ευημερούσες κοινωνίες. Η συμμετοχή στη δημοκρατική ζωή κάθε κοινότητας είναι κάτι παραπάνω από το εκλέγειν ή το εκλέγεσθαι, παρόλο που και αυτά είναι σημαντικά στοιχεία. Η συμμετοχή και η ιδιότητα του ενεργού πολίτη κοινά αφορά το να έχεις το δικαίωμα, τα μέσα, το χώρο και την ευκαιρία και όπου χρειάζεται την υποστήριξη για να συμμετέχεις και να επηρεάζεις τις αποφάσεις και να συμμετέχεις σε ενέργειες και δραστηριότητες ώστε να συνεισφέρεις στην οικοδόμηση μιας καλύτερης κοινωνίας. Προοίμιο του Αναθεωρημένου Χάρτη για τη Συμμετοχή των Νέων στην Τοπική και Περιφερειακή Ζωή

Το προοίμιο του Αναθεωρημένου Ευρωπαϊκού Χάρτη για τη Συμμετοχή των Νέων στην Τοπική και Περιφερειακή Ζωή καθιστά σαφές το ότι η αποτελεσματική συμμετοχή των νέων είναι απαραίτητη για μια υγιή, δημοκρατική κοινωνία. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό μέσα στο πλαίσιο της μείωσης της ενασχόλησης των νέων με παραδοσιακές πολιτικές διαδικασίες που έχει παρατηρηθεί τα τελευταία χρόνια. Μόνο όταν οι κυβερνητικές πολιτικές - είτε σε εθνικό, περιφερειακό ή τοπικό επίπεδο - αντικατοπτρίζουν την πραγματικότητα των νέων, το ενδιαφέρον των νέων για την πολιτική θα αναβιώσει.

Από το 1992, η Μόνιμη Διάσκεψη Τοπικών και Περιφερειακών Αρχών της Ευρώπης, πρόδρομος του Κογκρέσου Τοπικών και Περιφερειακών Αρχών, συνειδητοποίησε ότι η συμμετοχή των νέων απαιτεί τη δέσμευση των τοπικών και περιφερειακών αρχών για την οικοδόμηση μιας κουλτούρας στην οποία οι νέοι θα είναι σε θέση να συμβάλουν με πολύτιμους και σημαντικούς τρόπους. Η δέσμευση της Μόνιμης Διάσκεψης μεταφράστηκε σε Ευρωπαϊκό Χάρτη για τη Συμμετοχή των Νέων στην Τοπική και Περιφερειακή Ζωή που ήταν το αποτέλεσμα των συζητήσεων μεταξύ νέων και τοπικών και περιφερειακών αιρετών εκπροσώπων.

Ο Χάρτης αναθεωρήθηκε το 2003 κατόπιν αιτήματος των νέων που συμμετείχαν σε ένα συνέδριο με θέμα «Νέοι - Πρωταγωνιστές στις πόλεις και στις περιφέρειές τους», που διοργανώθηκε από το Κογκρέσο στην Κρακοβία (Πολωνία) το Μάρτιο του 2002 για τη 10^η επέτειο του Χάρτη.

Η νομιμότητα των δημοκρατικών θεσμών μπορεί να τεθεί υπό αμφισβήτηση, λόγω της απόστασης μεταξύ των τόπων όπου λαμβάνονται οι αποφάσεις και των ανθρώπων που επηρεάζονται από αυτές. Οι τοπικές και περιφερειακές αρχές έχουν το πλεονέκτημα ότι είναι πιο κοντά στους πολίτες και επομένως, έχοντας έναν ειλικρινή διάλογο και συνεργασία με τα άτομα που ζουν στην επικράτειά τους, η πολιτική τους μπορεί να είναι πραγματικά δημοκρατική, σχετική και αποτελεσματική, διότι βασίζεται στις ανάγκες των πολιτών. Οι νέοι είναι πολίτες των πόλεων και των περιφερειών στις οποίες μένουν και αν μια κουλτούρα συμμετοχής των

νέων πρόκειται να αναπτυχθεί, αυτά είναι τα επίπεδα στα οποία μπορεί να ριζώσει και να αναπτυχθεί.

Οι νέοι έχουν το δικαίωμα να περιλαμβάνονται στις δημοκρατικές δομές και διαδικασίες των κοινωνιών μας. Έχουν το δικαίωμα να ακούγεται η φωνή τους και να λαμβάνουν τις δικές τους αποφάσεις για θέματα που θα επηρεάσουν αυτούς και τη ζωή τους. Ωστόσο, αυτό απαιτεί οι νέοι να αναγνωρίζονται όχι ως θύματα, ως ευάλωτη ομάδα που χρήζει προστασίας, ούτε ως αντικείμενα παρέμβασης των ενηλίκων, με τους ενήλικους να υποθέτουν ότι ξέρουν τι είναι καλύτερο για τους νέους. Αυτή είναι η προσέγγιση που υιοθέτησε ο Αναθεωρημένος Χάρτης που προτείνει επαρκή στήριξη και δέσμευση για την εφαρμογή πολιτικών και πρακτικών συμμετοχής των νέων. Μόνο με αυτόν τον τρόπο μπορούν οι αρχές να αποφύγουν τον κίνδυνο εμπλοκής των νέων με συμβολικούς τρόπους.

Ο Αναθεωρημένος Χάρτης διαιρείται σε τρία μέρη: στις τομεακές πολιτικές, τα μέσα για τη συμμετοχή της νεολαίας και τη θεσμική συμμετοχή των νέων στις τοπικές και περιφερειακές υποθέσεις.

Στο μέρος I, ο Αναθεωρημένος Χάρτης περιέχει μια ανασκόπηση των διαφόρων τομέων πολιτικής - όπως υγεία, αστικό περιβάλλον, εκπαίδευση κ.λπ. - και προτείνει μια σειρά από συγκεκριμένα μέτρα που μπορούν να παρέχουν την αναγκαία υποστήριξη για τη συμμετοχή των νέων στις κοινότητές τους.

Το μέρος II διερευνά τις ιδέες και τα εργαλεία που μπορούν να χρησιμοποιηθούν από τις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές για την ενίσχυση της συμμετοχής των νέων, όπως εκπαίδευση, υπηρεσίες πληροφοριών,

τεχνολογίες πληροφορίας και επικοινωνίας, οργανώσεις νεολαίας κ.λπ.

Το μέρος III επικεντρώνεται στη θεσμική συμμετοχή και το είδος των δομών και της υποστήριξης που πρέπει να καθιερωθεί για τη συμμετοχή των νέων στις διαδικασίες όπου μπορούν να προσδιορίσουν τις ανάγκες τους, να διερευνήσουν λύσεις, να λάβουν αποφάσεις που τους επηρεάζουν και όπου μπορούν να προγραμματίσουν δράσεις με τις τοπικές και τις περιφερειακές αρχές επί ίσοις όροις. Αυτά μπορεί να περιλαμβάνουν συμβούλια νεολαίας, κοινοβούλια νεολαίας ή φόρουμ νεολαίας που, για παράδειγμα, θα πρέπει να είναι μόνιμες δομές που αποτελούνται από εκλεγμένους ή διορισμένους εκπροσώπους, θα πρέπει να δώσουν στους νέους την άμεση ευθύνη για τα έργα και την επιρροή των πολιτικών και ούτω καθεξής.

Η συμμετοχή των νέων παίρνει πολλές διαφορετικές μορφές, από την εθελοντική εργασία μέχρι το να είναι ενεργοί σε οργανισμούς, από τη συμμετοχή στη μη τυπική εκπαίδευση μέχρι τις δραστηριότητες εκστρατείας. Ο Αναθεωρημένος Χάρτης του Κογκρέσου στοχεύει ειδικά στην προώθηση της συμμετοχής των νέων σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο, παρέχοντας συγκεκριμένες ιδέες και εργαλεία. Δεν πρόκειται για ένα είδος συνταγής, που πρέπει να ακολουθείται βήμα προς βήμα, για το πώς θα επιτευχθεί η αποτελεσματική συμμετοχή των νέων, καθώς η κατάσταση θα διαφέρει από τη μια χώρα στην άλλη - πράγματι, οι καταστάσεις θα είναι διαφορετικές από τη μια κοινότητα στην άλλη. Ο Αναθεωρημένος Χάρτης θα πρέπει επομένως να θεωρηθεί ως ένα σύνολο αρχών, βέλτιστων πρακτικών και κατευθυντήριων γραμμών για την ενίσχυση της

συμμετοχής των νέων σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο. Παρόλο που ο Αναθεωρημένος Χάρτης δεν είναι ένα νομικά δεσμευτικό κείμενο, η Επιτροπή Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης υιοθέτησε μια σύσταση που υποστηρίζει την εφαρμογή του, πράγμα που σημαίνει ότι τα κράτη μέλη έχουν την ηθική ευθύνη για την υλοποίησή του, έστω και αν δεν έχουν τη νομική υποχρέωση να το πράξουν.

Το σύστημα της από κοινού διαχείρισης που χρησιμοποιείται στο πλαίσιο του τομέα της νεολαίας του Συμβουλίου της Ευρώπης, όπου οι νέοι και οι εκπρόσωποι της κυβέρνησης κάθονται γύρω από το ίδιο τραπέζι για να λάβουν μαζί αποφάσεις που στηρίζονται στην πραγματικότητα των νέων, είναι ένα μοντέλο συμμετοχής που πρέπει να υιοθετηθούν και σε όλα τα τοπικά και περιφερειακά συμβούλια. Ο Αναθεωρημένος Χάρτης για τη Συμμετοχή των Νέων στην Τοπική και Περιφερειακή Ζωή είναι ένα κείμενο που προάγει την από κοινού διαχείριση και, αν χρησιμοποιηθεί ευρέως σε ολόκληρη την Ευρώπη, θα δώσει τη δυνατότητα στους νέους να συμβάλλουν στην οικοδόμηση κοινωνιών με ευημερία και χωρίς αποκλεισμούς, να ασκήσουν το δικαίωμά τους για δημοκρατική ιδιότητα του πολίτη και να αξιοποιήσουν πλήρως τις δυνατότητές τους ως ενεργοί πολίτες της κοινωνίας.

Αναθεωρημένος Χάρτης για τη Συμμετοχή των Νέων στην Τοπική και την Περιφερειακή Ζωή

υιοθετήθηκε από το Κογκρέσο Τοπικών και Περιφερειακών Αρχών της Ευρώπης (10^η συνεδρία - 21 Μαΐου 2003 - Παράρτημα της Σύστασης 128)

Εισαγωγή

Τα θεμέλια αυτού που επρόκειτο να γίνει ο Αναθεωρημένος Ευρωπαϊκός Χάρτης για τη Συμμετοχή των Νέων στην Τοπική και Περιφερειακή Ζωή τέθηκαν κατά την πρώτη και δεύτερη διάσκεψη σχετικά με τις πολιτικές για τη νεολαία, η οποία διοργανώθηκε από τη Μόνιμη Διάσκεψη Τοπικών και Περιφερειακών Αρχών της Ευρώπης, στη Λοζάνη (Ιούνιος 1988) και στο Llangollen (Σεπτέμβριος 1991), αντίστοιχα. Σύντομα έπειτα, το Μάρτιο 1992, η Μόνιμη Διάσκεψη υιοθέτησε το ψήφισμα 237 και το άρθρο 22 σχετικά με την έγκριση του Χάρτη.

Για να γιορτάσει την 10^η επέτειο του Ευρωπαϊκού Χάρτη για τη Συμμετοχή των Νέων στην Τοπική και Περιφερειακή Ζωή, το Ευρωπαϊκό Κογκρέσο Τοπικών και Περιφερειακών Αρχών του Συμβουλίου της Ευρώπης σε συνεργασία με τη Διεύθυνση Νεολαίας και Αθλητισμού του Συμβουλίου της Ευρώπης, διοργάνωσε συνέδριο με τίτλο «Νέοι - Πρωταγωνιστές στις πόλεις και τις περιφέρειές τους». Ο γενικός σκοπός του συνεδρίου που πραγματοποιήθηκε στην Κρακοβία στις 7 και 8 Μαρτίου 2002 ήταν να αξιολογήσει την πρόοδο που έχει σημειωθεί στον τομέα της συμμετοχής της νεολαίας κατά τη διάρκεια των δέκα χρόνων ύπαρξης του Χάρτη, ενώ συζητούσε τρόπους για την περαιτέρω προώθηση της συμμετοχής των νέων, μεταξύ άλλων,

με τη διάδοση ορθών πρακτικών. Οι συμμετέχοντες στη διάσκεψη υιοθέτησαν τη Διακήρυξη της Κρακοβίας, όπου επιβεβαιώνουν ότι οι νέοι είναι πολίτες των δήμων και των περιφερειών που ζουν, κατά τον ίδιο τρόπο όπως και κάθε άλλη ηλικιακή ομάδα, και πρέπει, επομένως, να έχουν πρόσβαση σε όλες τις μορφές συμμετοχής στην κοινωνία και η επιβεβαίωση και προώθηση του ρόλου των νέων στην ανάπτυξη μιας δημοκρατικής κοινωνίας, ιδίως στον τοπική και την περιφερειακή δημόσια ζωή, εγκρίθηκε και καθιερώθηκε και πάλι. Επιπλέον, η συνδιάσκεψη συνέβαλε στο ολοκληρωμένο σχέδιο του Συμβουλίου της Ευρώπης «Κάνοντας τους δημοκρατικούς θεσμούς να λειτουργούν».

Επιπλέον, οι συμμετέχοντες έκαναν έκκληση για μια απάντηση στις νέες προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι νέοι στη σύγχρονη κοινωνία. Κατά συνέπεια, ζήτησαν από την Μόνιμη Διάσκεψη των Τοπικών και Περιφερειακών Αρχών της Ευρώπης και το Γνωμοδοτικό Συμβούλιο για Θέματα Νεολαίας του Συμβουλίου της Ευρώπης να διορίσει εμπειρογνώμονες να προετοιμάσουν τις προτάσεις για την τροποποίηση του Ευρωπαϊκού Χάρτη για τη Συμμετοχή των Νέων στην Τοπική και Περιφερειακή Ζωή, προκειμένου να ανταποκριθεί στις νέες προκλήσεις του εικοστού πρώτου αιώνα, όπως η κοινωνία της πληροφορίας και η αστική ανασφάλεια.

Οι συναντήσεις εργασίας συνήλθαν στα τέλη του 2002 και στις αρχές του 2003. Οι συζητήσεις αυτών των συναντήσεων εργασίας παρέχουν τη βάση της παρούσας έκδοσης του Χάρτη. Η παρούσα έκδοση του Χάρτη διαιρείται σε τρία μέρη. Το πρώτο παρέχει στις τοπικές και περιφερειακές αρχές τις κατευθυντήριες

γραμμές για το πώς να εφαρμόζουν τις πολιτικές που αφορούν τους νέους σε μια σειρά τομέων. Το δεύτερο μέρος παρέχει τα εργαλεία για την προώθηση της συμμετοχής των νέων. Τέλος, το τρίτο μέρος παρέχει συμβουλές για το πώς εξασφαλιστούν οι θεσμικές προϋποθέσεις για τη συμμετοχή των νέων.

Προοίμιο

Η ενεργός συμμετοχή των νέων στις αποφάσεις και τις ενέργειες σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο είναι ουσιώδους σημασίας αν πρόκειται να κτίσουμε πιο δημοκρατικές, συμμετοχικές και ευημερούσες κοινωνίες. Η συμμετοχή στη δημοκρατική ζωή κάθε κοινότητας είναι κάτι παραπάνω από το εκλέγειν ή το εκλεγείσθαι, παρόλο που και αυτά είναι σημαντικά στοιχεία. Η συμμετοχή και η ιδιότητα του ενεργού πολίτη αφορά το να έχεις το δικαίωμα, τα μέσα, το χώρο και την ευκαιρία και όπου χρειάζεται την υποστήριξη για να συμμετέχεις και να επηρεάζεις τις αποφάσεις και να συμμετέχεις σε ενέργειες και δραστηριότητες ώστε να συνεισφέρεις στην οικοδόμηση μιας καλύτερης κοινωνίας.

Οι τοπικές και περιφερειακές αρχές, καθώς οι αρχές που βρίσκονται πλησιέστερα στο νεαρό άτομο, έχουν ένα πολύ σημαντικό ρόλο να διαδραματίσουν στην προώθηση της συμμετοχής των νέων. Με τον τρόπο αυτό, οι τοπικές και περιφερειακές αρχές μπορούν να εξασφαλίσουν ότι οι νέοι όχι μόνο ακούν και μάθουν για τη δημοκρατία και την ιδιότητα του πολίτη, αλλά μάλλον έχουν τη δυνατότητα να την ασκήσουν. Ωστόσο, η συμμετοχή των νέων δεν αφορά μόνο την ανάπτυξη ενεργών πολιτών ή την οικοδόμηση της

δημοκρατίας για το μέλλον. Είναι ζωτικής σημασίας, εάν η συμμετοχή πρόκειται να είναι εποικοδομητική για τους νέους, να μπορούν να επηρεάζουν και να διαμορφώνουν αποφάσεις και δράσεις, όταν είναι νέοι και όχι μόνο σε κάποιο μεταγενέστερο στάδιο της ζωής.

Όταν οι τοπικές και περιφερειακές αρχές στηρίζουν και προωθούν τη συμμετοχή των νέων, συμβάλλουν επίσης στην κοινωνική ένταξη των νέων, βοηθώντας τους να αντιμετωπίσουν όχι μόνο τις προκλήσεις και τις πιέσεις της νεότητας, αλλά και τις προκλήσεις της σύγχρονης κοινωνίας, όπου η ανωνυμία και ο ατομικισμός συχνά επικρατούν. Ωστόσο, για να είναι επιτυχημένη, μακροχρόνια και εποικοδομητική, η συμμετοχή των νέων στην τοπική και περιφερειακή ζωή, απαιτείται κάτι περισσότερο από την ανάπτυξη ή την αναδιάρθρωση των πολιτικών ή διοικητικών συστημάτων. Κάθε πολιτική ή δράση που έχει σκοπό την προώθηση της συμμετοχής των νέων πρέπει να εξασφαλίζει ότι το πολιτιστικό περιβάλλον δείχνει σεβασμό στους νέους και πρέπει επίσης να λαμβάνει υπόψη τις διαφορετικές ανάγκες, τις συνθήκες και τις προσδοκίες των νέων. Και πρέπει επίσης να περιλαμβάνει κάποια στοιχεία διασκέδασης και απόλαυσης.

Αρχές

1. Η συμμετοχή των νέων στην τοπική και περιφερειακή ζωή πρέπει να αποτελεί μέρος μιας παγκόσμιας πολιτικής για τη συμμετοχή των πολιτών στη δημόσια ζωή, όπως ορίζεται στη σύσταση Rec (2001) 19 της

Επιτροπής Υπουργών προς τα κράτη μέλη σχετικά με τη συμμετοχή των πολιτών στην τοπική δημόσια ζωή.

2. Οι τοπικές και περιφερειακές αρχές είναι πεπεισμένες ότι όλες οι τομεακές πολιτικές θα πρέπει να έχουν μια νεανική διάσταση. Για αυτό δεσμεύονται να συμμορφώνονται με τις διατάξεις του παρόντος χάρτη και να εφαρμόζουν τις διάφορες μορφές συμμετοχής, οι οποίες ακολουθούν σε συνεννόηση και συνεργασία με τους νέους και τους εκπροσώπους τους.

3. Οι αρχές και οι διάφορες μορφές συμμετοχής, που υποστηρίζονται από τον χάρτη αυτό ισχύουν για όλους τους νέους χωρίς διακρίσεις. Για να επιτευχθεί αυτό, πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στην προώθηση της συμμετοχής στη τοπική και περιφερειακή ζωή των νέων από μειονεκτούντα τμήματα της κοινωνίας και από εθνοτικές, εθνικές, κοινωνικές, σεξουαλικές, πολιτισμικές, θρησκευτικές και γλωσσικές μειονότητες.

Μερος Ι Τομεακές πολιτικές

Ι.1. Μια πολιτική για τον αθλητισμό, τον ελεύθερο χρόνο και τη συλλογική ζωή

4. Οι τοπικές και περιφερειακές αρχές θα πρέπει να υποστηρίζουν οργανωμένες κοινωνικο-πολιτιστικές δραστηριότητες - που πραγματοποιούνται από συλλόγους και οργανώσεις, ομάδες νέων και κοινοτικά κέντρα - που μαζί με την οικογένεια και το σχολείο ή την εργασία, είναι ένας από τους πυλώνες της κοινωνικής συνοχής στο δήμο ή την περιφέρεια. Αυτά είναι ένας ιδανικός δίαυλος συμμετοχής της νεολαίας

και εφαρμογής των πολιτικών για τη νεολαία στους τομείς του αθλητισμού, του πολιτισμού, των τεχνών, της τέχνης και σε άλλες μορφές έκφρασης και δημιουργίας, καθώς και στον τομέα της κοινωνικής δράσης.

5. Για την ανάπτυξη της τοπικής και περιφερειακής ένωσης νέων, οι τοπικές και περιφερειακές αρχές θα πρέπει μέσω κατάλληλων μέτρων να παρέχουν υποστήριξη, ιδίως σε οργανισμούς που εκπαιδεύουν συντονιστές και ηγέτες συλλόγων και οργανώσεων νεολαίας, καθώς και στους εργαζομένους με νέους, οι οποίοι παίζουν ζωτικό ρόλο στη ζωή σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο.

6. Οι τοπικές και περιφερειακές αρχές θα πρέπει να ενθαρρύνουν τους συλλόγους να προωθήσουν την ενεργό συμμετοχή των νέων στα καταστατικά τους όργανα.

I.2. Μια πολιτική για την προώθηση της απασχόλησης των νέων και την καταπολέμηση της ανεργίας

7. Οι οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες στις οποίες ζουν οι νέοι, επηρεάζουν την προθυμία και την ικανότητά τους να συμμετέχουν στην τοπική τους κοινότητα. Όταν οι νέοι είναι άνεργοι ή ζουν σε συνθήκες φτώχειας, είναι λιγότερο πιθανό να έχουν την επιθυμία, τους πόρους και κοινωνική υποστήριξη για να είναι ενεργοί πολίτες στην τοπική και την περιφερειακή ζωή. Οι νέοι που είναι άνεργοι είναι πιθανότερο να

είναι μεταξύ των πιο αποκλεισμένων στην κοινωνία και ως εκ τούτου, οι τοπικές και περιφερειακές αρχές πρέπει να αναπτύξουν πολιτικές και να προωθήσουν πρωτοβουλίες για τη μείωση της ανεργίας των νέων.

8. Συνεπώς, οι τοπικές και περιφερειακές αρχές θα πρέπει:

- i. να αναπτύξουν πολιτικές και προγράμματα σε συνεννόηση με τους νέους (συμπεριλαμβανομένων εκείνων που είναι άνεργοι ή κινδυνεύουν να μείνουν άνεργοι), τους τοπικούς εργοδότες, τα συνδικάτα, την εκπαίδευση, τις αρχές κατάρτισης και απασχόληση και τις οργανώσεις νεολαίας για την αντιμετώπιση των αιτιών της ανεργίας των νέων και την προώθηση ευκαιριών απασχόλησης για τους νέους,
- ii. να δημιουργήσουν τοπικά γραφεία απασχόλησης που θα παρέχουν εξειδικευμένη βοήθεια και υποστήριξη στους άνεργους νέους για την εξεύρεση μιας εποικοδομητικής και σταθερής εργασίας. Οι άνεργοι νέοι θα πρέπει να έχουν το δικαίωμα να συμμετέχουν στη διαχείριση των κέντρων αυτών, εάν το επιθυμούν,
- iii. να υποστηρίξουν την ίδρυση επιχειρήσεων, εταιρειών και συνεταιρισμών από νέους ή ομάδες νέων παρέχοντάς τους χρηματοδότηση και άλλοι είδους υποστήριξη, όπως εγκαταστάσεις, εξοπλισμό, εκπαίδευση και επαγγελματικές συμβουλές,
- iv. να ενθαρρύνουν τους νέους να πειραματισθούν με την κοινωνική οικονομία, τις κοινοτικές

πρωτοβουλίες αυτοβοήθειας ή τους
συνεταιρισμούς.

I.3. Αστικό περιβάλλον και κατοικία, στεγαστική πολιτική και μεταφορές

9. Μαζί με τους εκπροσώπους των οργανώσεων νεολαίας, οι τοπικές και περιφερειακές αρχές θα πρέπει να δημιουργηθούν οι συνθήκες για την ανάπτυξη μιας αστικής πολιτικής περιβάλλοντος βασίζεται σε μια πιο ολοκληρωμένη, λιγότερο κατακερματισμένο περιβάλλον διαβίωσης που ευνοεί την κοινωνική αλληλεπίδραση και την ανάπτυξη υψηλής ποιότητας δημόσιων χώρων.

10. Οι τοπικές και περιφερειακές αρχές θα πρέπει να συνεχίσουν τις πολιτικές στέγασης και αστικού περιβάλλοντος για τις οποίες συνεργάζεται στενά με τους νέους σε διαβουλεύσεις, σε συνεργασία με τοπικούς ή περιφερειακούς εκλεγμένους αντιπροσώπους, οικονομικούς φορείς λήψης αποφάσεων, επικεφαλής συλλόγων και αρχιτέκτονες. Ο στόχος τους είναι:

- i. να καταρτίσουν προγράμματα για ένα πιο αρμονικό περιβάλλον ευνοϊκό για την προσωπική ολοκλήρωση του ατόμου και την ανάπτυξη πραγματικής αλληλεγγύης μεταξύ των γενεών,
- ii. να αναπτύξουν μια συντονισμένη πολιτική για το αστικό περιβάλλον που θα λαμβάνει υπόψη της την κοινωνική και διαπολιτισμική πραγματικότητα των κατοίκων στον σχεδιασμό κατοικιών ή / και στα προγράμματα ανακαίνισης κατοικιών.

11. Σε στενή συνεργασία με οργανώσεις νεολαίας, οργανώσεις ενοικιαστών και / ή οργανώσεις καταναλωτών, οργανισμούς εργατικής κατοικίας και κοινωνικούς λειτουργούς, οι τοπικές και περιφερειακές αρχές πρέπει να προωθούν την ανάπτυξη, ή να αναπτύξουν στο πλαίσιο των υφιστάμενων κοινωνικών δομών:

- i. τοπικές υπηρεσίες πληροφοριών για τη στέγαση των νέων;
- ii. τοπικά σχέδια (π.χ. δάνεια χαμηλού κόστους, συστήματα εγγύησης ενοικίου) προκειμένου να βοηθήσουν τους νέους να αποκτήσουν πρόσβαση στη στέγαση.

12. Η κινητικότητα των νέων είναι δυνατή μέσω εύκολης πρόσβασης στα μέσα μαζικής μεταφοράς, των οποίων είναι οι κύριοι χρήστες. Η κινητικότητα αυτή είναι απαραίτητη για τη συμμετοχή στην κοινωνική ζωή και για να είναι πολίτες με πλήρη δικαιώματα.

13. Οι νέοι πρέπει, επομένως, να συμμετέχουν στην οργάνωση των δημόσιων μεταφορών, τόσο σε τοπικό όσο και σε περιφερειακό επίπεδο. Ειδικά προσαρμοσμένες τιμές θα πρέπει να επιτρέπουν στους μη-προνομιούχους νέους να ταξιδέψουν.

14. Στις αγροτικές περιοχές, η κινητικότητα και οι μεταφορές αποτελούν θεμελιώδη ανάγκη για ποιότητα ζωής και όχι απλώς αναγκαίο μέσο διευκόλυνσης της συμμετοχής. Συνεπώς, οι τοπικές και περιφερειακές αρχές θα πρέπει να στηρίξουν τις αγροτικές πρωτοβουλίες μεταφοράς που επιδιώκουν να παρέχουν υπηρεσίες μεταφορών (δημόσιες ή ιδιωτικές, ατομικές ή συλλογικές) και αυξημένη κινητικότητα στις

αγροτικές περιοχές σε ομάδες όπως οι νέοι που σήμερα αποκλείονται λόγω έλλειψης μεταφορικών μέσων.

I.4. Μια πολιτική εκπαίδευσης και κατάρτισης που προωθεί τη συμμετοχή της νεολαίας

15. Το σχολείο είναι ένας θεσμός, όπου οι νέοι δεν περνούν απλώς ένα σημαντικό μέρος της ζωής τους και συμμετέχουν σε ένα πρόγραμμα τυπικής εκπαίδευσης. Είναι επίσης ένα μέρος όπου διαμορφώνονται πολλές από τις απόψεις και τις προοπτικές τους για τη ζωή. Είναι σημαντικό οι νέοι να μαθαίνουν για τη συμμετοχή και τη δημοκρατία, ενώ βρίσκονται στο σχολείο και μαθήματα για τη δημοκρατία, τη συμμετοχή και την ιδιότητα του πολίτη να είναι διαθέσιμα και να έχουν τους κατάλληλους πόρους. Ωστόσο, το σχολείο πρέπει επίσης να είναι ένα μέρος όπου οι νέοι βιώνουν τη δημοκρατία στην πράξη και η συμμετοχή τους στη διαδικασία λήψης αποφάσεων υποστηρίζεται, προωθείται και θα θεωρείται ως αποτελεσματική. Συνεπώς:

- i. οι τοπικές και περιφερειακές αρχές θα πρέπει να ενθαρρύνουν ενεργά τη συμμετοχή των νέων στη σχολική ζωή. Θα πρέπει να παρέχουν οικονομική και άλλου είδους υποστήριξη, όπως εγκαταστάσεις συνεδριάσεων για να δώσουν τη δυνατότητα στους νέους να καθιερώσουν δημοκρατικούς μαθητικούς συλλόγους. Οι σύλλογοι αυτοί θα πρέπει να είναι ανεξάρτητοι και αυτοδιοικούμενοι και αν θέλουν, θα πρέπει να έχουν το δικαίωμα να συμμετέχουν στις αποφάσεις που αφορούν τη διαχείριση του

σχολείου σε συνεργασία με τους εκπαιδευτικούς και τις σχολικές αρχές.

- ii. όπου οι τοπικές και περιφερειακές αρχές είναι υπεύθυνες για τη διδακτέα ύλη, θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι γίνονται διαβουλεύσεις με μαθητές και μαθητικούς συλλόγους σε συνεχή βάση σχετικά με τα προγράμματα σπουδών και την ανάπτυξή τους. Θα πρέπει επίσης να διασφαλίσουν ότι η κοινωνική και πολιτική εκπαίδευση ενσωματώνεται στα σχολικά προγράμματα και τους δίνεται η πρέπουσα σημασία και οι πόροι στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα όλων των μαθητών.

1.5. Μια πολιτική κινητικότητας και ανταλλαγών

16. Οι τοπικές και περιφερειακές αρχές θα πρέπει να υποστηρίξουν τους συλλόγους ή τις ομάδες που ευνοούν την κινητικότητα των νέων (νέων εργαζομένων, φοιτητών ή εθελοντών) μέσω πολιτικών ανταλλαγής και να αναπτύξουν πολιτικές δικτύωσης και τη συνειδητοποίηση της ιδιότητας του ευρωπαϊού πολίτη.

17. Οι τοπικές και περιφερειακές αρχές θα πρέπει να ενθαρρύνουν τους νέους, τις οργανώσεις τους και τα σχολεία τους να συμμετέχουν ενεργά σε δραστηριότητες διεθνών αδελφοποιήσεων, κάθε είδους ανταλλαγές και ευρωπαϊκά δίκτυα. Οι αρχές αυτές θα πρέπει να είναι έτοιμοι να τους δώσουν οικονομική στήριξη, προκειμένου να προωθηθεί η εκμάθηση γλωσσών και οι διαπολιτισμικές ανταλλαγές, καθώς και η ανταλλαγή εμπειριών.

18. Θα πρέπει να περιλαμβάνουν νέους ή / και τους εκπροσώπους τους στις επιτροπές αδελφοποίησης και άλλα όργανα υπεύθυνα για την εφαρμογή αυτών των ανταλλαγών.

I.6. Μια υγειονομική πολιτική

19. Με στόχο την προώθηση της δημιουργίας και της υλοποίησης προγραμμάτων που προέρχονται από νέους και προάγουν τόσο την ανάπτυξη της έννοιας της γενικής υγείας και τη δυναμική της κοινοτικής ζωής, οι τοπικές και περιφερειακές αρχές θα πρέπει να δημιουργήσουν ή να αναπτύξουν έναν θεσμικό μηχανισμό για διαβουλεύσεις μεταξύ των οργανώσεων της νεολαίας, των εκλεγμένων αντιπροσώπων και όλων των κοινωνικών και επαγγελματικών ομάδων που ασχολούνται με την κοινωνική πρόνοια και τη προαγωγή της υγείας.

20. Αντιμέτωπες με τη μάστιγα του καπνίσματος, της κατάχρησης αλκοόλ και ναρκωτικών μεταξύ των νέων, οι τοπικές και περιφερειακές αρχές θα πρέπει να εισάγουν, να αναπτύξουν ή να προωθήσουν, μαζί με τους εκπροσώπους των οργανώσεων νεολαίας και των υγειονομικών υπηρεσιών, τοπικές πολιτικές ενημέρωσης και μονάδες παροχής συμβουλευτικών υπηρεσιών για τους νέους που πλήττονται από αυτά τα προβλήματα, καθώς και ειδικές πολιτικές κατάρτισης για κοινωνικούς λειτουργούς νεολαίας και για εθελοντές και καθοδηγητές οργανώσεων που εφαρμόζουν στρατηγικές πρόληψης και αποκατάστασης για τους εν λόγω νέους.

21. Εν όψει της τρέχουσας αύξηση των σεξουαλικά μεταδιδόμενων νοσημάτων, οι τοπικές και

περιφερειακές αρχές πρέπει να εντείνουν τις εκστρατείες ενημέρωσης και τα προληπτικά μέτρα που απευθύνονται στους νέους, προωθώντας έτσι μέσα στην κοινότητα ένα πνεύμα αλληλεγγύης δημιουργικότητας, κοινωνικών σχέσεων, όπου οι ηθικές κρίσεις και ο διαχωρισμός δεν έχουν καμία θέση. Οι νέοι και οι εκπρόσωποι των τοπικών οργανώσεων νέων και των υγειονομικών υπηρεσιών θα πρέπει να συμμετέχουν ενεργά στο σχεδιασμό και την υλοποίηση αυτών των προγραμμάτων ενημέρωσης και δράσης.

1.7. Μια πολιτική για την ισότητα των φύλων

22. Στο πλαίσιο των πολιτικών τους για τη δημιουργία των καλύτερων δυνατών συνθηκών για την ίση συμμετοχή γυναικών και ανδρών στις τοπικές και περιφερειακές υποθέσεις, οι τοπικές και περιφερειακές αρχές θα πρέπει να αναλάβουν θετική δράση για την υποστήριξη της πρόσβασης των νέων ανδρών και γυναικών σε θέσεις ευθύνης στα πλαίσια της επαγγελματικής ζωής, των ενώσεων, της πολιτικής και των τοπικών και περιφερειακών αρχών.

23. Μέσα στα όρια των αρμοδιοτήτων τους, οι τοπικές και περιφερειακές αρχές πρέπει να προωθούν, από την πρώιμη παιδική ηλικία, μια εκπαιδευτική πολιτική ισότητας μεταξύ γυναικών και ανδρών.

24. Για να προωθηθεί μια πολιτική ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών, οι τοπικές και περιφερειακές αρχές θα πρέπει:

- i. να καταρτίσουν ένα μεσοπρόθεσμο σχέδιο με σκοπό την εξάλειψη των ανισοτήτων μεταξύ των νέων ανδρών και νέων γυναικών ;
- ii. να εφαρμόσουν και να αξιολογήσαν μέτρα που προωθούν την ισότητα των ευκαιριών για τα κορίτσια και τις νεαρές γυναίκες.

25. Για την επίτευξη του στόχου αυτού, οι πολιτικές αυτές θα πρέπει ιδιαίτερα να δώσουν τη δυνατότητα σε κορίτσια και νεαρές γυναίκες:

- i. να λαμβάνουν συγκεκριμένες πληροφορίες σχετικά με μαθήματα κατάρτισης που οδηγούν σε επαγγελματικά προσόντα ;
- ii. να αποκτούν επαγγελματικές ικανότητες μέσω της παροχής δανείων και ειδικών προγραμμάτων σπουδών σε επαγγέλματα, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που παραδοσιακά έχουν απασχολήσει άνδρες ;
- iii. να εκπαιδεύονται στη λειτουργία των δημοσίων υποθέσεων μέσω της ανάληψης ευθυνών σε ανώτατο επίπεδο, με βάση ποσόστωσης θέσεων που προορίζονται για τις γυναίκες ;
- iv. να θεσπίζουν οικονομικά μέτρα για τις κοινωνικές υπηρεσίες οι οποίες θα βοηθούν κορίτσια και νεαρές γυναίκες.

1.8. ειδική πολιτική για τις αγροτικές περιοχές

26. Οι τοπικές και περιφερειακές αρχές πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις διαφορετικές ανάγκες των νέων

στις αγροτικές περιοχές κατά την ανάπτυξη ή την καθιέρωση δράσεων και δραστηριοτήτων για την προώθηση της συμμετοχής των νέων. Συνεπώς, θα πρέπει:

- i. να διασφαλίζουν ότι οι πολιτικές εκπαίδευσης, απασχόλησης, στέγασης, μεταφορών και άλλες τομεακές πολιτικές αντανακλούν και αντιμετωπίζουν τις ειδικές ανάγκες των νέων που ζουν σε αγροτικές περιοχές. Οι πολιτικές αυτές θα πρέπει να βοηθήσουν τους νέους που θέλουν να ζουν σε αγροτικές περιοχές, να το πράξουν. Οι νέοι που ζουν σε αγροτικές περιοχές δεν θα πρέπει να ανέχονται ή να αναμένουν ένα χαμηλότερο επίπεδο κοινωνικών υπηρεσιών και πρόνοιας σε σχέση με αυτούς που ζουν σε αστικές περιοχές;
- ii. να παρέχουν οικονομική και άλλη υποστήριξη σε νεανικές και άλλες κοινοτικές οργανώσεις που δραστηριοποιούνται στις αγροτικές περιοχές. Οι οργανώσεις αυτές μπορούν να τονώσουν την κοινωνική και πολιτιστική ζωή στις αγροτικές κοινότητες και μπορούν να αποτελέσουν σημαντική κοινωνική διέξοδο για τους νέους. Οι νεανικές και άλλες κοινοτικές οργανώσεις, όχι μόνο παίζουν σημαντικό ρόλο στην ενθάρρυνση της συμμετοχής των νέων. Μπορούν επίσης να βελτιώσουν την ποιότητα της ζωής και να καταπολεμήσουν προβλήματα όπως η απομόνωση της υπαίθρου.

Ι.9. Μια πολιτική πρόσβασης στον πολιτισμό

27. Η τέχνη και ο πολιτισμός υφίστανται σε μορφές που και ποικίλλουν και αλλάζουν διαρκώς, ανάλογα με τις προτιμήσεις, τα μέρη θέσεις και την περίοδο. Είναι, ωστόσο, μέρος της παρελθούσας, της παρούσας και της μέλλουσας προσωπικής και συλλογικής κληρονομιάς, στην οποία έχουν συνεισφέρει διαδοχικές γενεές. Είναι, κατά κάποιον τρόπο, η αντανάκλαση της κάθε κοινωνίας. Οι νέοι, μέσω της πρακτικής τους στον πολιτισμό και της ικανότητάς τους για πρωτοβουλία, εξερεύνηση και καινοτομία, χτίζουν και διαδραματίζουν έναν ρόλο σε αυτές τις πολιτιστικές εξελίξεις. Είναι συνεπώς σημαντικό να τους επιτραπεί πρόσβαση στον πολιτισμό σε όλες τις μορφές του και να προωθηθούν οι δυνατότητές τους για δημιουργική δραστηριότητα, συμπεριλαμβανομένων και των νέων τομέων.

28. Οι τοπικές και περιφερειακές αρχές θα πρέπει συνεπώς να θεσπίσουν, σε συνεργασία με τους νέους και τις οργανώσεις τους, πολιτικές που έχουν σχεδιαστεί να τους επιτραπεί να γίνουν πολιτιστικοί φορείς, με πρόσβαση στη γνώση, την πρακτική του πολιτισμού και τη δημιουργική δραστηριότητα σε μέρη και με τη χρήση μεθόδων που έχουν σχεδιαστεί για το σκοπό αυτό.

I.10. Μια πολιτική για την αειφόρο ανάπτυξη και το περιβάλλον

29. Αντιμέτωποι με μια όλο και πιο εμφανή επιδείνωση της κατάστασης του περιβάλλοντος, οι τοπικές και περιφερειακές αρχές θα πρέπει να παρέχουν οικονομική στήριξη σε εκπαιδευτικά προγράμματα σε σχολεία και συλλόγους, προκειμένου να αυξηθεί η συνειδητοποίηση των περιβαλλοντικών προβλημάτων.

30. Γνωρίζοντας πως τα περιβαλλοντικά προβλήματα είναι πρωταρχικής σημασίας για τους νέους που θα υποχρεωθούν στο μέλλον να αντιμετωπίσουν τις συνέπειες των λαθών του παρελθόντος, οι τοπικές και περιφερειακές αρχές θα πρέπει να υποστηρίξουν δραστηριότητες και έργα που προωθούν την αειφόρο ανάπτυξη και την προστασία του περιβάλλοντος και τα οποία αφορούν τους νέους και τις οργανώσεις τους.

1.11. Μια πολιτική καταπολέμησης της βίας και του εγκλήματος

31. Λαμβάνοντας υπόψη ότι τα θύματα της εγκληματικότητας και της βίας είναι συχνά νέοι και αναγνωρίζοντας την ανάγκη εξεύρεσης κατάλληλων τρόπων αντιμετώπισης της εγκληματικότητας και της βίας στη σύγχρονη κοινωνία, καθώς και την ανάγκη να συμμετάσχουν οι νέοι άμεσα στην καταπολέμηση αυτών των προβλημάτων.

32. Οι τοπικές και περιφερειακές αρχές θα πρέπει:

- i. να συμπεριλάβουν νέους στα συμβούλια πρόληψης του εγκλήματος, όπου αυτά υπάρχουν ;
- ii. να συνεργάζονται κυρίως με τους νέους που διατρέχουν κίνδυνο να εμπλακούν σε έγκλημα ή που έχουν ήδη συμμετάσχει σε έγκλημα,
- iii. να καταπολεμήσουν τη ρατσιστικής βία με όλα τα διαθέσιμα μέσα ;
- iv. να αντιμετωπίσουν όλες τις μορφές βίας στα σχολεία. Αυτό θα πρέπει να πραγματοποιηθεί σε συνεργασία με όλους τους αρμόδιους φορείς,

όπως οι εκπαιδευτικές και αστυνομικές αρχές, οι δάσκαλοι, οι γονείς και οι ίδιοι οι νέοι ;

- v. να συμβάλλουν στη δημιουργία των δικτύων ενώσεων και έργων που προωθούν προγράμματα μη-βίας και ανοχής τόσο στο σχολείο όσο και έξω από το σχολείο;
- vi. να καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια να προστατεύσουν τους νέους από τη σεξουαλική εκμετάλλευση, κακοποίηση ή άλλες μορφές κακομεταχείρισης και να παρέχουν τις δομές που παρέχουν ψυχολογική και υλική υποστήριξη και εμπιστευτικές διαβουλεύσεις στα θύματα.

33. Για την εφαρμογή των ανωτέρω, οι τοπικές και περιφερειακές αρχές συμβάλλουν στην οικοδόμηση ενός κλίματος εμπιστοσύνης και σεβασμού μεταξύ των νέων και των δημόσιων αρχών, όπως η αστυνομία.

I.12. Μια πολιτική κατά των διακρίσεων

34. Οι τοπικές και περιφερειακές αρχές θα πρέπει να προωθούν ενεργά τα ανθρώπινα δικαιώματα και τα μέτρα καταπολέμησης των διακρίσεων εις βάρος μειονοτήτων (συμπεριλαμβανομένων των νέων μελών τους) ή σε βάρος των νέων με αναπηρίες και άλλων πληθυσμιακών ομάδων που μπορεί να υποστούν διακρίσεις και θα πρέπει να προωθούν την ανάπτυξη πολυπολιτισμικών κοινοτήτων μέσω της ενσωμάτωσης των μειονοτήτων, λαμβάνοντας υπόψη τις διαφορετικές ανάγκες τους και τα έθιμα, τον πολιτισμό και τον τρόπο ζωής τους.

35. Στο πλαίσιο αυτό, οι τοπικές και περιφερειακές αρχές θα πρέπει:

- i. να ψηφίσουν ή να ενισχύσουν τη νομοθεσία κατά των διακρίσεων, ώστε να διασφαλίζεται η ισότιμη πρόσβαση όλων των πολιτών σε δημόσιους χώρους, στην επαγγελματική κατάρτιση, την εκπαίδευση, τη στέγαση, τις πολιτιστικές δραστηριότητες και σε άλλους τομείς της ζωής. Η πρόσβαση αυτή θα πρέπει να παρακολουθείται και να διασφαλίζεται από κοινούς φορείς που αποτελούνται από εκπροσώπους της τοπικής αυτοδιοίκησης και εκπροσώπους των μειονοτήτων και των ίδιων των νέων;
- ii. να προωθήσουν το διαθρησκευτικό διάλογο την πολυπολιτισμική, αντιρατσιστική εκπαίδευση και την εκπαίδευση κατά των διακρίσεων ως μέρος του σχολικού προγράμματος.

1.13. Μια πολιτική για τη σεξουαλικότητα

36. Κατά τη διάρκεια της μετάβασής τους από την εξάρτηση της παιδικής ηλικία στην οικογένεια, το σχολείο, τη θρησκευτική κοινότητα ή άλλες «αρχές», στην αυτόνομη ενήλικη ζωή, οι νέοι μπορεί να βρεθούν αντιμέτωποι με μια σειρά ερωτημάτων ως προς τα ζητήματα που συνδέονται με τις προσωπικές τους σχέσεις (εντός της οικογένειας ή του στενού τους περιβάλλοντος, με τους συνομηλίκους τους, τους φίλους ή τον σύντροφό τους). Η εμφάνιση και η άσκηση της σεξουαλικότητάς τους δεν είναι πάντα εύκολη, ακόμη και αν δεν είναι έτοιμοι να το παραδεχθούν. Επιπλέον, υπάρχει μια επίμονη άγνοια πάνω σε θέματα σεξουαλικής υγείας και μια δυσπιστία απέναντι στις επίσημες τοποθετήσεις αναφορικά με τους κινδύνους συγκεκριμένων σεξουαλικών συμπεριφορών.

37. Προκειμένου να βοηθήσουν τους νέους να βρουν το δρόμο τους σε αυτόν τον τομέα προς μια υγιή και ικανοποιητική συναισθηματική ζωή, οι τοπικές και περιφερειακές αρχές, σε συνεργασία με τους γονείς, τα σχολεία και τις οργανώσεις που ειδικεύονται στον τομέα αυτό, θα πρέπει να προωθήσουν και να υποστηρίξουν:

- i. μη-κατευθυντήρια σεξουαλική αγωγή στα σχολεία;
- ii. οργανώσεις και υπηρεσίες που παρέχουν πληροφορίες σχετικά με τις σχέσεις, τις σεξουαλικές μεθόδους και τον οικογενειακό προγραμματισμό;
- iii. εργασία με ομότιμες ομάδες σε αυτόν τον τομέα.

38. Οι νέοι θα πρέπει να μετέχουν ενεργά στον σχεδιασμό, την υλοποίηση και την αξιολόγηση των πληροφοριών και των λοιπών υπηρεσιών που απευθύνονται στους νέους σε αυτόν τον τομέα.

I.14. Μια πολιτική πρόσβασης στα δικαιώματα και το νόμο

39. Προκειμένου να συμβιώσουν οι κοινωνίες βασίζονται σε κανόνες που πρέπει να τηρούνται από όλους. Στις δημοκρατικές κοινωνίες, οι κανόνες αυτοί συζητούνται και εγκρίνονται από τους εκλεγμένους εκπροσώπους των πολιτών και συγκεκριμενοποιούνται κυρίως μέσω νομοθετικών κειμένων που παρέχουν δικαιώματα και υποχρεώσεις σε όλα τα άτομα.

40. Καθώς αυτά τα κείμενα αυξάνουν σε αριθμό, είναι όλο και πιο δύσκολο για το άτομο να τα γνωρίζει, να τα

σέβεται και να τα εφαρμόζει, δημιουργώντας έτσι ανισότητες μεταξύ των πολιτών. Οι νέοι είναι φυσικά οι πλέον ανήσυχoi με το φαινόμενο αυτό.

41. Οι τοπικές και περιφερειακές αρχές θα πρέπει, συνεπώς, να διευκολύνουν την πρόσβαση των νέων στα δικαιώματά τους:

- i. αναπτύσσοντας τις γνώσεις τους μέσω της διάδοσης πληροφοριών, κυρίως σε σχολεία, ομάδες συνομηλίκων και υπηρεσίες πληροφόρησης;
- ii. με την εφαρμογή των δικαιωμάτων τους μέσω της υποστήριξης υπηρεσιών που έχουν σχεδιαστεί να λειτουργούν μαζί με τους νέους που το επιθυμούν,
- iii. επιτρέποντας στους νέους να συμμετέχουν στο σχεδιασμό νέων κανόνων.

Μέρος II: Μέσα για τη συμμετοχή της νεολαίας

42. Προκειμένου να επιτευχθεί πραγματική συμμετοχή των νέων ορισμένες πράξεις πρέπει να τίθενται στη διάθεση των νέων. Αυτό συνεπάγεται την ανάπτυξη της κατάρτισης συμμετοχής για τους νέους, το να ενημερώνονται, παρέχοντάς τους μέσα επικοινωνίας, υποστηρίζοντας τα έργα τους και αναγνωρίζοντας και δίνοντας μεγαλύτερη προβολή στην αφοσίωσή τους σε κοινωνικές σκοπούς και σε εθελοντική εργασία. Η συμμετοχή έχει ουσιαστικό νόημα μόνο όταν ο ρόλος των νέων στα πολιτικά κόμματα, τα συνδικάτα και τις ενώσεις αναγνωρίζεται και, πάνω από όλα, όπου

γίνεται μια προσπάθεια να προωθηθούν σύλλογοι νέων που ιδρύονται με και από τους ίδιους τους νέους.

II.1. Εκπαίδευση σε θέματα συμμετοχής των νέων

43. Οι τοπικές και περιφερειακές αρχές, έχοντας συνείδηση του κυρίαρχου ρόλου που παίζει το σχολείο στη ζωή των νέων, θα πρέπει να παρέχουν, στο σχολικό περιβάλλον, τη στήριξη και την κατάρτιση όσον αφορά τη συμμετοχή της νεολαίας, την εκπαίδευση στα ανθρώπινα δικαιώματα και τη μη-τυπική μάθηση στα σχολεία. Θα πρέπει επίσης να παρέχουν εκπαίδευση και υποστήριξη της συμμετοχής των νέων στη συλλογική ζωή και την τοπική κοινωνία προωθώντας:

- i. την επαγγελματική κατάρτιση για τους εκπαιδευτικούς και τους εργαζόμενους με νέους στην πρακτική της συμμετοχής των νέων;
- ii. όλες τις μορφές συμμετοχής των μαθητών στα σχολεία;
- iii. προγράμματα πολιτικής αγωγής στα σχολεία;
- iv. εκπαίδευση από ομότιμες ομάδες, παρέχοντας τον απαραίτητο χώρο και τα μέσα και υποστηρίζοντας την ανταλλαγή ορθών πρακτικών.

II.2. Ενημέρωση νέων

44. Το γεγονός ότι η πληροφόρηση είναι συχνά κλειδί για τη συμμετοχή, καθώς και το δικαίωμα των νέων να έχουν πρόσβαση σε πληροφορίες σχετικά με τις ευκαιρίες και τα θέματα που τους αφορούν αναγνωρίζεται όλο και συχνότερα σε επίσημη

ευρωπαϊκά και διεθνή κείμενα¹ και όχι μόνο στο πλαίσιο της τοπικής και της περιφερειακής ζωής.

45. Προκειμένου να συμμετάσχουν σε δραστηριότητες και στη ζωή της κοινότητάς τους ή να επωφεληθούν από τις υπηρεσίες και τις ευκαιρίες που στοχεύουν σε αυτούς, οι νέοι πρέπει να ξέρουν για αυτές. Η συμμετοχή σε δραστηριότητες και προγράμματα που τους ενδιαφέρουν και που διοργανώνουν οι ίδιοι είναι συχνά ένα βήμα μιας διαδικασίας ενθάρρυνσης για εντονότερη συμμετοχή τους στην κοινότητα, συμπεριλαμβανομένης της πολιτικής ζωής της.

46. Οι τοπικές και περιφερειακές αρχές θα πρέπει συνεπώς να υποστηρίζουν και να βελτιώνουν τα ήδη υπάρχοντα κέντρα πληροφόρησης και παροχής συμβουλών στους νέους, προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι παρέχουν υπηρεσίες ποιότητας που ανταποκρίνονται στις ανάγκες που εκφράζονται από τους νέους. Όπου δεν υπάρχουν τέτοια κέντρα, οι τοπικές και περιφερειακές αρχές και άλλοι σχετικοί φορείς θα πρέπει να προωθήσουν και να βοηθήσουν στη δημιουργία των κατάλληλων υπηρεσιών πληροφόρησης για τους νέους, μεταξύ άλλων, μέσω των υφιστάμενων δομών, όπως τα σχολεία, οι υπηρεσίες για νέους και οι βιβλιοθήκες. Θα πρέπει να ληφθούν συγκεκριμένα μέτρα για την κάλυψη των αναγκών πληροφόρησης των ομάδων νέων που έχουν δυσκολία πρόσβασης σε πληροφορίες (γλωσσικοί φραγμοί, μη πρόσβαση στο διαδίκτυο, κλπ.).

¹ Βλ. για παράδειγμα την Σύσταση Νο. R (90) 7 της Επιτροπής Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης σχετικά με τις πληροφορίες και την παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών στους νέους της Ευρώπης, που υιοθετήθηκε στις 21 Φεβρουαρίου 1990.

47. Οι υπηρεσίες πληροφόρησης για τους νέους πρέπει να ανταποκρίνονται σε ορισμένες επαγγελματικές αρχές και πρότυπα.² Οι δημόσιες αρχές ενθαρρύνονται να εγγυηθούν τα εν λόγω πρότυπα και να προωθήσουν τη συνεχή βελτίωσή τους, όπου είναι δυνατόν, σύμφωνα με ένα σύνολο εθνικά (ή περιφερειακά) συμφωνημένων μέτρων και προτύπων ποιότητας. Οι νέοι θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να συμμετέχουν στην προετοιμασία, την υλοποίηση και την αξιολόγηση των δραστηριοτήτων και των προϊόντων των κέντρων / υπηρεσιών πληροφόρησης νεολαίας και να εκπροσωπούνται στα διοικητικά τους συμβούλια.

II.3. Προώθηση της συμμετοχής των νέων μέσω των τεχνολογιών πληροφόρησης και επικοινωνίας

48. Οι τεχνολογίες πληροφόρησης και επικοινωνίας μπορούν να προσφέρουν νέες δυνατότητες για την ενημέρωση και επιτρέπουν τη συμμετοχή των νέων. Μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την ανταλλαγή μιας ευρείας ποικιλίας πληροφοριών και χάρη στη μεταξύ τους δραστηριότητα, να αυξήσουν τη συμμετοχή των νέων. Οι τοπικές και περιφερειακές αρχές θα πρέπει, επομένως, χρησιμοποιούν αυτές τις τεχνολογίες στις πολιτικές τους για πληροφόρηση και συμμετοχή, με την προϋπόθεση ότι η πρόσβαση σε αυτές είναι εγγυημένη για όλους τους νέους από άποψη θέσεων πρόσβασης και εκπαίδευσης στα νέα αυτά εργαλεία.

² Βλ. για παράδειγμα τον Ευρωπαϊκό Χάρτη Πληροφόρησης των Νέων που υιοθετήθηκε από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Πληροφόρησης και Συμβουλευτικής προς τους νέους (ERYICA).

II.4. Προώθηση της συμμετοχής των νέων στα ΜΜΕ

49. Ενώ οι νέοι είναι σημαντικοί καταναλωτές των μέσων ενημέρωσης, μπορούν επίσης να είναι φορείς στον τομέα αυτό, αυξάνοντας τις δυνατότητες που τους δίνονται για να εκφραστούν και να συμμετάσχουν στην παραγωγή των πληροφοριών που παρέχονται από τα ΜΜΕ. Μέσα από το τρόπο που αντιμετωπίζουν ορισμένα θέματα, επιτρέπουν διαφορετικές και συχνά πιο προσιτές πληροφορίες να παρέχονται για τους ομοτίμους τους. Η συμμετοχή αυτή επιτρέπει επίσης στους νέους να κατανοήσουν την δόμηση των πληροφοριών και να αναπτύξουν την απαραίτητη κριτική ικανότητα.

50. Οι τοπικές και περιφερειακές αρχές θα πρέπει συνεπώς να υποστηρίζουν τη δημιουργία και τη λειτουργία των ΜΜΕ (ραδιόφωνο, τηλεόραση, γραπτό και ηλεκτρονικό τύπο κ.λπ.) που αναπτύχθηκε από και για τους νέους, καθώς και σχετικά προγράμματα κατάρτισης.

II.5. Ενθάρρυνση των νέων να αναλάβουν εθελοντική εργασία και να αφιερωθούν σε κοινοτικούς σκοπούς

51. Οι νέοι θα πρέπει να υποστηρίζονται και να ενθαρρύνονται να συμμετέχουν σε εθελοντικές δραστηριότητες. Σε μια εποχή που οι νέοι βρίσκονται υπό αυξανόμενη πίεση να αποδώσουν και να επιτύχουν ως άτομα στον τομέα της εκπαίδευσης και τον κόσμο της εργασίας, είναι σημαντικό να προωθείται και να αναγνωρίζεται

ο εθελοντισμός. Συνεπώς, οι τοπικές και περιφερειακές αρχές θα πρέπει:

- i. να υποστηρίξουν τη δημιουργία κέντρων εθελοντισμού και να αναπτύξουν πρωτοβουλίες που αποσκοπούν στην υποστήριξη και την προώθηση της συμμετοχής των νέων σε εθελοντικές δραστηριότητες, όπως εκστρατείες ενημέρωσης και προώθησης;
- ii. σε συνεργασία με νέους, εθελοντικές οργανώσεις, εκπαιδευτικές αρχές και εργοδότες, να αναπτύξουν συστήματα τα οποία αναγνωρίζουν και πιστοποιούν την εθελοντική δράση στο επίσημο εκπαιδευτικό σύστημα και την απασχόληση.

II.6. Υποστήριξη για τα έργα και τις πρωτοβουλίες των νέων

52. Μέσα από τις ελπίδες και τις επιθυμίες τους, οι νέοι έχουν πολλές ιδέες που μπορούν να μεταφραστούν σε έργα και τοπικές δραστηριότητες που είναι επωφελείς για όλους. Λαμβάνοντας την κατάλληλη υποστήριξη, τα έργα αυτά και οι επιτυχίες τους, καθώς και οι αποτυχίες τους, μπορούν επίσης να βοηθήσουν τους νέους να αναπτύξουν την αίσθηση ευθύνης και αυτονομίας τους και έτσι να γίνουν κοινωνικοί φορείς. Οι τοπικές και περιφερειακές αρχές θα πρέπει, συνεπώς, να διευκολύνουν την υλοποίηση αυτών των έργων, είτε πρόκειται για μικρής είτε για μεγάλης κλίμακας, επιτρέποντάς τους να συνοδεύονται κατά την εκτέλεσή τους από επαγγελματίες και να έχουν πρόσβαση σε οικονομική, υλική και τεχνική βοήθεια.

II.7. Προώθηση νεανικών οργανώσεων

53. Οι νεανικές οργανώσεις είναι μοναδικές στο ότι επικεντρώνονται πρωτίστως στο να αντικατοπτρίζουν τις απόψεις και να υπηρετούν τις ανάγκες και τα ενδιαφέροντα των νέων. Παρέχουν επίσης ένα χώρο όπου οι νέοι μπορούν να μάθουν και να βιώσουν τις ευκαιρίες και τις προκλήσεις της συμμετοχής στη λήψη αποφάσεων και δράσεων με άλλους νέους. Μπορούν να είναι διαρθρωμένες οργανώσεις ή μπορεί να είναι άτυπες ομάδες νέων. Είναι σημαντικό ότι οι νέοι θα έχουν την ευκαιρία να ενταχθούν σε μια νεανική οργάνωση της επιλογής τους στην κοινότητά τους, εφόσον το επιθυμούν. Οι νέοι θα πρέπει επίσης να έχουν το δικαίωμα και να υποστηρίζονται για να δημιουργήσουν τη δική τους οργάνωση, εάν το θέλουν. Συνεπώς:

- i. οι τοπικές και περιφερειακές αρχές θα πρέπει να έχουν έναν ειδικό προϋπολογισμό που είναι αφιερωμένος αποκλειστικά και μόνο στην υποστήριξη των νεανικών οργανώσεων που πραγματοποιούν δραστηριότητες ή παρέχουν υπηρεσίες ή ενεργούν ως η φωνή των νέων στην κοινότητα και μιλούν εκ μέρους τους. Προτεραιότητα πρέπει να δοθεί σε οργανώσεις που λειτουργούν από και για τους νέους και / ή έχουν πολιτικές και συστήματα που καθιστούν δυνατή την ενεργό συμμετοχή των νέων,;
- ii. οι τοπικές και περιφερειακές αρχές θα πρέπει να αναπτύξουν την αρχή συν-διαχείρισης του Συμβουλίου της Ευρώπης και το σύστημα λήψης αποφάσεων σε συνεργασία με τους νέους και τις νεανικές οργανώσεις σε τομείς πολιτικής που

αφορούν τους νέους. Είναι σημαντικό ότι, όταν οι δομές, όπως η συνδιαχείριση τεθούν σε εφαρμογή, οι νέοι και οι νεανικές οργανώσεις να τυγχάνουν σεβασμού ως πλήρεις εταίροι και να έχουν επίσης την επιλογή να μην συμμετάσχουν, εφόσον το επιθυμούν.

II.8. Συμμετοχή των νέων σε μη-κυβερνητικές οργανώσεις (ΜΚΟ) και πολιτικά κόμματα

54. Ένας ζωντανός, ανεξάρτητος και ενεργός μη-κυβερνητικός τομέας είναι απαραίτητο στοιχείο κάθε πραγματικά δημοκρατικής κοινωνίας. Είναι επίσης σημαντικό το γεγονός ότι άλλοι τομείς της κοινωνίας των πολιτών, όπως τα πολιτικά κόμματα είναι ισχυρά και δραστηριοποιούνται σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο. Η συμμετοχή στη δημοκρατική ζωή κάθε χώρας, περιφέρειας ή τόπου σημαίνει κάτι περισσότερο από το να ψηφίζεις κάθε λίγα χρόνια. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η συμμετοχή σε ΜΚΟ και πολιτικά κόμματα είναι τόσο σημαντική, επειδή βοηθάει τους πολίτες να συμμετέχουν σε και να επηρεάζουν τις αποφάσεις και τις δράσεις σε συνεχή βάση. Ως εκ τούτου, είναι σημαντικό οι νέοι να ενθαρρύνονται και να υποστηρίζονται για να συμμετάσχουν στη συλλογική ζωή των κοινοτήτων τους.

55. Οι τοπικές και περιφερειακές αρχές πρέπει να παρέχουν οικονομικούς και άλλους πόρους στις ΜΚΟ που προωθούν ενεργά τη συμμετοχή των νέων στις

δραστηριότητές τους και στις δημοκρατικές δομές λήψης αποφάσεων και τις διαδικασίες.

56. Οι τοπικές και περιφερειακές αρχές, σε συνεργασία με τα πολιτικά κόμματα και σε ένα μη κομματικό τρόπο, θα πρέπει να προωθήσουν τη συμμετοχή των νέων στο κομματικό πολιτικό σύστημα γενικά και να υποστηρίξουν ειδικές δράσεις, όπως η κατάρτιση.

Μέρος III: Θεσμική συμμετοχή των νέων στις τοπικές και περιφερειακές υποθέσεις

57. Για την εκτέλεση των τομεακών πολιτικών που καθορίζονται στο Μέρος I, οι τοπικές και περιφερειακές αρχές θα πρέπει να αναλάβουν την υποχρέωση να θέσουν σε εφαρμογή τις κατάλληλες δομές ή τους μηχανισμούς που επιτρέπουν τη συμμετοχή των νέων στις αποφάσεις και συζητήσεις που τους αφορούν.

58. Οι δομές αυτές θα λάβουν διάφορες μορφές ανάλογα με το επίπεδο στο οποίο είναι εγκατεστημένες, είτε αυτό είναι ένα χωριό, μια πόλη, μια αστική γειτονιά μέσα στην πόλη ή ακόμα και μια περιοχή. Θα πρέπει να δημιουργήσουν τις προϋποθέσεις για έναν πραγματικό διάλογο και συνεργασία μεταξύ των νέων και των τοπικών και περιφερειακών αρχών και θα πρέπει να επιτρέπουν στους νέους και τους αντιπροσώπους τους τη δυνατότητα πλήρους ενεργού συμμετοχής στις πολιτικές που τους αφορούν. Τέτοιες δομές θα πρέπει κανονικά να είναι αντιπροσωπευτικές και μόνιμες και να ασχολούνται με όλα τα θέματα στα οποία οι νέοι εκφράζουν ενδιαφέρον. Επιπλέον, μπορεί να θεωρηθεί ότι μια ειδική δομή μπορεί να υπάρξει για να συζητήσει ή να δράσει πάνω σε ένα συγκεκριμένο θέμα. Σε μερικές περιπτώσεις μπορεί να είναι σκόπιμο να συνδυάζονται διαφορετικές μορφές.

III.1. Συμβούλια νεολαίας, κοινοβούλια νεολαίας, φόρουμ νεολαίας

59. Η αποτελεσματική συμμετοχή των νέων στις τοπικές και περιφερειακές υποθέσεις θα πρέπει να βασίζεται στη συνειδητοποίηση των κοινωνικών και πολιτισμικών αλλαγών που λαμβάνουν χώρα εντός της κοινότητάς τους και απαιτεί μια μόνιμη αντιπροσωπευτική δομή, όπως ένα συμβούλιο νεολαίας, ένα κοινοβούλιο νεολαίας ή ένα φόρουμ νεολαίας.

60. Μια τέτοια δομή μπορεί να συσταθεί με εκλογές ή με διορισμό μέσα από νεανικές οργανώσεις ή / και σε εθελοντική βάση. Η σύνθεσή της θα πρέπει να αντανακλά την κοινωνιολογική δομή της κοινότητας.

61. Οι νέοι πρέπει να αναλάβουν άμεση ευθύνη για τα έργα και να διαδραματίσουν ενεργό ρόλο στις σχετικές πολιτικές. Για το σκοπό αυτό, οι τοπικές και περιφερειακές αρχές θα πρέπει να δημιουργήσουν ή να υποστηρίξουν δομές ενεργού συμμετοχής.

62. Οι δομές αυτές παρέχουν το φυσικό πλαίσιο για την ελεύθερη έκφραση των νέων της τις ανησυχίες τους, ιδίως όσον αφορά την έκφραση των εν λόγω ανησυχίες στις αρχές και τη δυνατότητα να τους υποβληθούν προτάσεις. Τα θέματα που θα τεθούν μπορεί να αντανακλούν εκείνα που ορίζονται στο Μέρος Ι του παρόντος Χάρτη.

63. Οι ρόλοι μιας τέτοιας δομής μπορεί να περιλαμβάνουν:

- i. την παροχή ενός φόρουμ για την ελεύθερη έκφραση των ανησυχιών των νέων, όσον αφορά, μεταξύ άλλων, σε προτάσεις και πολιτικές των αρχών;

- ii. την παροχή της δυνατότητας στους νέους να υποβάλλουν προτάσεις στις τοπικές και περιφερειακές αρχές;
- iii. το να δίνεται η δυνατότητα στις αρχές να διαβουλεύονται με τους νέους για συγκεκριμένα ζητήματα;
- iv. την παροχή ένα φόρουμ όπου τα σχέδια στα οποία συμμετέχουν νέοι αναπτύσσονται, παρακολουθούνται και αξιολογούνται;
- v. την παροχή ένα φόρουμ για τη διευκόλυνση της διαβούλευσης με τους συλλόγους και τις νεανικές οργανώσεις;
- vi. τη διευκόλυνση της συμμετοχής των νέων σε άλλα συμβουλευτικά σώματα των τοπικών και περιφερειακών αρχών.

64. Δίνοντας στους νέους την ευκαιρία να μιλήσουν και να δράσουν για τα προβλήματα που τους αφορούν, οι δομές αυτές παρέχουν εκπαίδευση στη δημοκρατική ζωή και τη διαχείριση των δημόσιων υποθέσεων.

65. Οι νέοι θα πρέπει συνεπώς να ενθαρρύνονται να συμμετέχουν σε τέτοιες δομές και στις δραστηριότητες που αναλαμβάνονται στο πλαίσió τους, προκειμένου να προωθηθούν οι ικανότητές τους για την εκμάθηση και εξάσκηση των αρχών της δημοκρατικής ιδιότητας του πολίτη. Ιδιαίτερα για τους νέους ανθρώπους που είναι υποκινητές σχεδίων διαλόγου με τις αρχές, οι δομές αυτές θα πρέπει επίσης να παρέχει ένα φόρουμ για την εκπαίδευση στη δημοκρατική ηγεσία.

66. Οι τοπικές και περιφερειακές αρχές και οι ίδιοι οι νέοι, θα επωφεληθούν επίσης από την πολλαπλασιαστική επίδραση που η πράξη της συμμετοχής των νέων σε τέτοιες δομές μπορεί να έχει, ιδιαίτερα όσον αφορά την ενθάρρυνση των νέων ανθρώπων στην άσκηση των πολιτικών δικαιωμάτων τους, όπως η συμμετοχή στις εκλογές και σε άλλες μορφές ψηφοφοριών, συμπεριλαμβανομένων των δημοψηφισμάτων.

III.2. Υποστήριξη για δομές συμμετοχής των νέων

67. Για να λειτουργήσουν αποτελεσματικά οι θεσμικές δομές συμμετοχής των νέων (είτε αυτές είναι επίσημες ή ανεπίσημες) απαιτούνται πόροι και υποστήριξη. Για το σκοπό αυτό, οι τοπικές και περιφερειακές αρχές θα πρέπει να παρέχουν τέτοιες δομές με το χώρο, τα οικονομικά μέσα και την υλική υποστήριξη που είναι αναγκαία για τη διασφάλιση της ομαλής και αποτελεσματικής λειτουργίας τους. Η παροχή τέτοιων μέσων δεν αποκλείει οι δομές αυτές να αναζητήσουν επιπρόσθετη οικονομική και υλική υποστήριξη από άλλες πηγές, όπως από ιδιωτικά ιδρύματα και εταιρείες.

68. Οι τοπικές και περιφερειακές αρχές θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι η παροχή υποστήριξης προς τις δομές συμμετοχής των νέων είναι εγγυημένη. Για το σκοπό αυτό, θα πρέπει να διορίζουν έναν εγγυητή - ένα άτομο ή μια ομάδα ατόμων - που θα παρακολουθεί την εφαρμογή των μέτρων στήριξης, στον οποίο οι δομές μπορούν να απευθυνθούν σε περίπτωση ανάγκης.

69. Ένα τέτοιο άτομο ή ομάδα ατόμων θα πρέπει να είναι ανεξάρτητο από τις πολιτικές δομές και από τις δομές συμμετοχής των νέων, ενώ ο διορισμός συμφωνείται και από τις δύο παραπάνω.

70. Εκτός από την εξασφάλιση της προαναφερθείσας στήριξης, οι λειτουργίες του ατόμου (-ων) αυτού θα μπορούσαν να περιλαμβάνουν:

i. να ενεργεί ως διεπαφή μεταξύ των νέων και των εκλεγμένων τοπικών και περιφερειακών εκπροσώπων για κάθε θέμα που έθεσε κάποιος από αυτούς;

ii. να ενεργεί ως συνήγορος για τους νέους έναντι των τοπικών και περιφερειακών αρχών σε καταστάσεις έντασης μεταξύ των δύο;

iii. να ενεργεί ως κανάλι μέσω του οποίου οι τοπικές και περιφερειακές αρχές μπορούν να επικοινωνούν με τους νέους;

iv. να καταρτίζει τακτικές εκθέσεις υπόψη των νέων και των τοπικών και περιφερειακών αρχών, προκειμένου να αξιολογηθεί το επίπεδο της συμμετοχής των νέων στην τοπική και περιφερειακή ζωή, για παράδειγμα μέσω της εκτέλεσης έργων ή της συμμετοχής σε δομές συμμετοχής των νέων, καθώς και τις επιπτώσεις της συμμετοχής τους.

III.2 Υποστήριξη για δομές συμμετοχής των νέων

67. Για να λειτουργήσουν αποτελεσματικά οι θεσμικές δομές συμμετοχής των νέων (είτε αυτές είναι επίσημες ή ανεπίσημες) απαιτούνται πόροι και υποστήριξη. Για

το σκοπό αυτό, οι τοπικές και περιφερειακές αρχές θα πρέπει να παρέχουν τέτοιες δομές με το χώρο, τα οικονομικά μέσα και την υλική υποστήριξη που είναι αναγκαία για τη διασφάλιση της ομαλής και αποτελεσματικής λειτουργίας τους. Η παροχή τέτοιων μέσων δεν αποκλείει οι δομές αυτές να αναζητήσουν επιπρόσθετη οικονομική και υλική υποστήριξη από άλλες πηγές, όπως από ιδιωτικά ιδρύματα και εταιρείες.

68. Οι τοπικές και περιφερειακές αρχές θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι η παροχή υποστήριξης προς τις δομές συμμετοχής των νέων είναι εγγυημένη. Για το σκοπό αυτό, θα πρέπει να διορίζουν έναν εγγυητή - ένα άτομο ή μια ομάδα ατόμων - που θα παρακολουθεί την εφαρμογή των μέτρων στήριξης, στον οποίο οι δομές μπορούν να απευθυνθούν σε περίπτωση ανάγκης.

69. Ένα τέτοιο άτομο ή ομάδα ατόμων θα πρέπει να είναι ανεξάρτητο από τις πολιτικές δομές και από τις δομές συμμετοχής των νέων, ενώ ο διορισμός συμφωνείται και από τις δύο παραπάνω.

70. Εκτός από την εξασφάλιση της προαναφερθείσας στήριξης, οι λειτουργίες του ατόμου (-ων) αυτού θα μπορούσαν να περιλαμβάνουν:

- i. να ενεργεί ως διεπαφή μεταξύ των νέων και των εκλεγμένων τοπικών και περιφερειακών εκπροσώπων για κάθε θέμα που έθεσε κάποιος από αυτούς, действие като застъпник на младите хора пред местните и регионални власти в случаи на напрежение между тях;

- ii. να ενεργεί ως συνήγορος για τους νέους έναντι των τοπικών και περιφερειακών αρχών σε καταστάσεις έντασης μεταξύ των δύο;
- iii. να καταρτίζει τακτικές εκθέσεις υπόψη των νέων και των τοπικών και περιφερειακών αρχών, προκειμένου να αξιολογηθεί το επίπεδο της συμμετοχής των νέων στην τοπική και περιφερειακή ζωή, για παράδειγμα μέσω της εκτέλεσης έργων ή της συμμετοχής σε δομές συμμετοχής των νέων, καθώς και τις επιπτώσεις της συμμετοχής τους.

Οι νέοι πρέπει να περιλαμβάνονται στις δημοκρατικές δομές και διαδικασίες, η φωνή τους να ακούγεται και να λαμβάνουν αποφάσεις σχετικά με θέματα που έχουν αντίκτυπο σε αυτούς και τη ζωή τους. Η ενεργός συμμετοχή τους είναι απαραίτητη, αν θέλουμε να χτίσουμε κοινωνίες πιο δημοκρατικές, με μεγαλύτερη φροντίδα και ευημερούσες.

Το Κογκρέσο Τοπικών και Περιφερειακών Αρχών του Συμβουλίου της Ευρώπης είναι πεπεισμένο ότι σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο, μια κουλτούρα συμμετοχής της νεολαίας μπορεί να ριζώσει καλύτερα και να ευδοκιμήσει. Ήδη από το 1992, το Κογκρέσο ήταν η κινητήρια δύναμη πίσω από τον Ευρωπαϊκό Χάρτη για τη Συμμετοχή των Νέων στην Τοπική και Περιφερειακή Ζωή, που αναθεωρήθηκε το 2003 ώστε να αντικατοπτρίζει καλύτερα τις αλλαγές στην κοινωνία.

Ο αναθεωρημένος Χάρτης περιέχει αρχές, βέλτιστες πρακτικές και κατευθυντήριες γραμμές για την ενίσχυση της συμμετοχής των νέων σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο. Επίσης, ορίζει τις βασικές απαιτήσεις ώστε η συμμετοχή αυτή να έχει νόημα, δηλαδή οι νέοι άνθρωποι πρέπει να έχουν τα απαραίτητα δικαιώματα, μέσα, χώρο, ευκαιρία και υποστήριξη. Ο Χάρτης δεν είναι ένα νομικά δεσμευτικό κείμενο αλλά τα Κράτη μέλη έχουν την ηθική ευθύνη για την υλοποίησή του.

Το Συμβούλιο της Ευρώπης είναι ο επιφανέστερος οργανισμός προάσπισης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων της ευρωπαϊκής ηπείρου. Αποτελείται από 47 κράτη μέλη, 28 από τα οποία είναι μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το Κογκρέσο των Τοπικών και Περιφερειακών Αρχών είναι ένας θεσμός του Συμβουλίου της Ευρώπης, υπεύθυνος για την ενίσχυση της τοπικής και περιφερειακής δημοκρατίας στα 47 κράτη μέλη του. Αποτελείται από δύο τμήματα – το Επιμελητήριο Τοπικών Αρχών και το Επιμελητήριο των Περιφερειών – και τρεις επιτροπές, συγκεντρώνει 648 εκλεγμένους αξιωματούχους που εκπροσωπούν περισσότερες από 200.000 τοπικές και περιφερειακές αρχές.